

[adresgegevens verwijderd na opheffing VA – redactie emancipatie.nl]

Aan:
de fractiewoordvoerders in het Algemeen Overleg op 18 februari 2004 van de Vaste Commissies voor SZW en Justitie (diverse emancipatieonderwerpen)

Utrecht, 8 februari 2004

Geachte

Hierbij sturen wij u de reactie van de Vrouwen Alliantie op de Tweede Nationale Rapportage inzake de implementatie van het VN-Vrouwenverdrag.
Deze reactie is onderdeel van het geheel van de reacties van (vrouwen)organisaties.

De Vrouwen Alliantie is een platform van 47 landelijke (vrouwen) organisaties. De gemeenschappelijke agenda van de VA is gericht op bevordering van economische zelfstandigheid (m/v) en herverdeling van betaalde en onbetaalde arbeid.

De Vrouwen Alliantie richt zich ondermeer op beleidsbeïnvloeding namens de aangesloten organisaties. Dialoog met de overheid en beleidsadvieswerk, netwerkvorming, informatievoorziening, het organiseren van conferenties, seminars, workshops, trainingen en discussiebijeenkomsten behoren mede tot de kernactiviteiten van de VA. De organisatie geeft voorlichting, publiceert brochures en adviezen over relevante beleidsthema's en is actief op internationaal terrein via de Europese Vrouwen Lobby, de International Alliance of Women en de Verenigde Naties.

Wij hopen op uw volledige aandacht voor deze reacties op de Tweede Nationale Rapportage en op een vruchtbare discussie op 18 februari a.s. bij het Algemeen Overleg over het Emancipatiebeleid.

Met vriendelijke groet,
namens de Vrouwen Alliantie

Th. van Osch
Directeur

Reactie Vrouwen Alliantie

m.b.t. de Tweede Nationale Rapportage inzake de implementatie van het VN-Vrouwenverdrag

ALGEMEEN

Bij de uitvoering van het VN-Vrouwenverdrag gaat het om verbetering van de situatie van vrouwen. De Vrouwen Alliantie heeft daartoe regelmatig voorstellen gedaan; het laatst de reactie op de Miljoenennota 2004, samen met de Nederlandse Vrouwen Raad en TIYE International.

De Vrouwen Alliantie (VA) sluit zich aan bij de Conclusies en Aanbevelingen van het rapport van het Belle van Zuylen Instituut en bij de reactie van het Netwerk Vrouwenverdrag..

Wetend dat andere (vrouwen)organisaties op hun terrein reageren, beperken wij ons in het bijzonder tot artikel 11 en artikel 13 van het VN-Vrouwenverdrag.

M.B.T. ARTIKEL 11 EN ARTIKEL 13 VAN HET VN-VROUWENVERDRAG

De VA heeft de volgende aanvullingen bij met name artikel 11 en artikel 13 van het VN-Vrouwenverdrag.

De regering heeft te weinig oog voor de positie van kwetsbare groepen, met name de oudere alleenstaanden (65+ers) ; alleenstaande ouders (gezinnen met kinderen met een laag inkomen) en vrouwen in de WAO.

- Het proces van toenemende verpaupering van alleenstaande oudere vrouwen moet zo snel mogelijk gestopt worden ter voorkoming van een verder tweedeling in de samenleving.

De VA pleit voor:

- een zodanige fiscale tegemoetkoming van 65+ers middels ouderenkorting dat alle 65+ers minstens 80% van het minimum hebben;
- verkorting van opbouwperiode voor de AOW naar 35 jaar (met name in verband met het ontstane AOW-gat bij zmv-vrouwen en mannen)
- een regeling AOW-plus om het AOW-gat te dichten van de merendeels oudere migranten, zodat zij geen beroep meer hoeven te doen op een aanvullende bijstandsuitkering;
- het instellen van een regeling, waardoor vrouwen en mannen die zich verdienstelijk maken in de mantelzorg 'pensioenbonussen' kunnen opbouwen, die fiscaal gehonoreerd worden in extra ouderenkorting voor 65+ers.

- Omdat alleenstaande ouders de zorgtaken thuis niet kunnen verdelen met een partner moeten ze hogere kosten maken (kinderopvang, uitbesteding van diensten en kluswerk) om toe te kunnen treden tot de arbeidsmarkt.
De VA stelt de volgende maatregelen voor:
 - Voor alleenstaande ouders, die zowel de vaderrol als de moederrol vervullen, dient een dubbele heffingskorting te komen, die uitbetaald moet worden als het inkomen van de alleenstaande ouder ontoereikend is om belasting te betalen;
 - Alleenstaande ouders dienen een beroep te kunnen doen op een inkomensonafhankelijke alimentatieregeling, waarbij de niet-zorgende ouders worden verplicht om bij te dragen aan een fonds waaruit deze tegemoetkoming aan alleenzorgende ouders kan worden betaald;
 - De overheid moet garanderen dat de Wet Werk en Bijstand (WWB) niet zal leiden tot toenemende rechtsongelijkheid tussen mannen en vrouwen en tussen gemeentes;
 - Bij de uitvoering en monitoring van het Nationale Actie Plan tegen Armoede en Sociale Uitsluiting (NAP-2003) dient ten volle rekening te worden gehouden met het gender-en etniciteitsaspect , zoals is aangegeven in het besluit van de Europese Raad van Kopenhagen (2002)
- Om de instroom van vrouwen in de WAO te verminderen en de (re)integratie van vrouwen met gezondheidsklachten, handicap of chronische ziekte te bevorderen beveelt de VA de volgende maatregelen aan:
 - er dient een keurmerk ingevoerd te worden om te toetsen of reïntegratiebedrijven en de reïntegratiebudgetten van gemeentes in hun werkwijze en resultaten voldoende rekening houden met de gender-en etniciteitsdimensie. Deze toetsing dient in nauw overleg en samenspraak te geschieden met organisaties die zich bezighouden met de verbetering van de reïntegratie van vrouwen;
 - Het nieuwe arbeidsongeschiktheidscriterium en de UWV-lijst van ziektes dienen gescreend te worden op criteria van gender en etniciteit;
 - Er moet een genderanalyse budget toegepast worden op de reïntegratiebudgetten van de overheid opdat vrouwen hiervan minstens in gelijke mate profiteren als mannen;
 - De bezuinigingen in WVG en op het ziekenfondspakket mogen geen negatief effect hebben voor de arbeidsparticipatie van vrouwen met een handicap of chronische ziekte. Een betere afstemming met de Wet REA is noodzakelijk;
 - Geen partnertoets in de vervoluitkering van de WAO.

Er is door voorgaande kabinetten een goede aanzet gegeven voor verlofregelingen, vooral gericht op zorg. Door de plannen van het levensloopbeleid is onzekerheid ontstaan over de mogelijkheden om verlof op te nemen voor het verlenen van zorg aan naasten. Sparen voor betaald verlof kost tijd en lijkt vooral voorbehouden voor mensen met een hoog inkomen. Voor het bevorderen van gelijke kansen bij het invullen van de levensloop bepleit de VA – aansluitend bij het idee van de levensloopregeling van het kabinet – een collectieve zorgverlofverzekering. Deze collectieve verzekering is gebaseerd op het driepijlermodel van sociale zekerheid:

- Een collectieve zorgverlofverzekering uit algemene middelen van 70% van het minimumloon;
- voor werknemers aanvulling door de werkgever tot 70% van het laatstverdiende loon met de mogelijkheid voor aanvulling tot 100% via de CAO;
- of eventueel bijverzekeren.

Nu de Wet Basisvoorziening Kinderopvang (WBK) is uitgesteld, is er opnieuw gelegenheid voor aanpassing en verbetering van de wet. De VA wil de wet op de volgende punten aanpassen:

- werkgevers moeten een verplichte bijdrage leveren aan de WBK, ongeacht het feitelijk gebruik van eigen werknemers;
- de regels van de WBK moeten vereenvoudigd worden door het creëren van een collectief tripartite gefinancierd kinderopvangfonds, waaraan alle werkgevers, werknemers, en niet-werknemers via premieheffing moeten bijdragen. Dit fonds moet toekomstbestendigheid van het financieringssysteem voor de kinderopvang beter waarborgen dan het huidige voorgestelde systeem; de toegankelijkheid tot kinderopvang mogelijk maken voor meer mensen; de bureaucratische rompslomp verminderen voor ouders, werkgevers en overheid, die met de huidige WBK elk een aparte administratie moeten gaan bijhouden voor de kosten van kinderopvang; inclusief de tussenschoolse opvang;
- Participatie van ouders en nauwlettend overheidstoezicht op de kwaliteit en toegankelijkheid van de kinderopvang zijn bij deze wet geboden.